

nemført erhvervsuddannelsernes grundforløb. Det er således ikke en forudsætning for at tage en uddannelse som lægesekretær, der er et speciale i kontoruddannelsen, at eleven er student eller har latinprøve eller færdigheder i maskinskrift ved optagelsen til grundforløbet.

Erhvervsuddannelser er, som det fremgår af erhvervsuddannelseslovens § 19 a, gratis for deltageren. For erhvervsuddannelser følger det endvidere af erhvervsuddannelsesloven, at tillæg til uddannelsesaftaler ikke er bindende for elev og virksomhed, med mindre en sådan tilføjelse (tillæg) er godkendt af det faglige udvalg for uddannelsen, jf. erhvervsuddannelseslovens § 52, stk. 2. Det faglige udvalg har telefonisk oplyst til ministeriet, at de ikke er bekendt med den praksis, som spørgeren oplyser, at der er på Bispebjerg Hospital.

For fuldstændighedens skyld vil jeg nævne, at erhvervsuddannelsernes hovedforløb gennemføres i forbindelse med en ansættelse som elev. Ved afgørelsen af, hvem en arbejdsgiver vil ansætte, er det arbejdsgiveren, der afgør hvem blandt flere kvalificerede ansøger, der ønskes ansat.

Jeg er ikke bekendt med, om det beskrevne tilfælde eventuelt er et eksempel på en privat uddannelse på området.

Spm. nr. S 3298

Til undervisningsministeren (16/4 04) af:

Claus Larsen-Jensen (S):

»Er der tale om en almindelig landsdækkende betingelse, når der opkræves egenbetaling for lægesekretæruddannelsen, eller en lokal (amtslig/HS) beslutning, og såfremt der er tale om en lokal beslutning, vil ministeren da oplyse, om det er lovligt i forbindelse med en i øvrigt offentligt finansieret uddannelse?«

Begrundelse

Det er vigtigt, at der på landsplan er ensartede regler om, at den offentligt finansierede uddannelse som lægesekretær ikke medfører store udgifter i form af supplerende udgifter.

Svar (3/5 04)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål S 3297.

Hvis der ikke er tale om erhvervsuddannelsen til lægesekretær efter lovgivningen herom, så er det beskrevne eksempel ikke ulovligt i henhold til regler, der hører under mit ressort.

Spm. nr. S 3528

Til økonomi- og erhvervsministeren (26/4 04) af:
Claus Larsen-Jensen (S):

»Vil ministeren som opfølgning på ministerens besvarelse af spørgsmål nr. 3150 oplyse, om han og regeringen arbejder videre med de supplerende krav, der peges på i svaret, for at realkreditinstitutioner skal kunne belåne boliger på vand, og i benægtende fald vil ministeren da oplyse, om der i stedet vil blive arbejdet med at finde en anden låneordning for boliger på vand?«

Begrundelse

Hvis det skal blive en succes med boliger på vand, er det nødvendigt, at der er klarhed over låneforholdene, og at boliger på vand i økonomiske vilkår ikke afgørende adskiller sig fra belåning af en bolig på land.

Svar (3/5 04)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Som jeg anførte i min besvarelse af spørgsmål nr. 3150 er der en række spørgsmål, der skal afklares, før der kan tages stilling til, om realkreditinstitutioner skal kunne belåne husbåde/boliger på vand.

Jeg kan oplyse, at Finanstilsynet som led i et overordnet arbejde med at undersøge mulighederne for blandt andet realkreditbelåning af andre aktiver end de i dag mulige, også påregner at se på husbåde/boliger på vand.

Jeg kan samtidig oplyse, at der ikke er noget til hinder for, at blandt andre pengeinstitutioner